

[Madsen-Mygdal.]

den, og det opfyldes heller ikke ved den Overenskomst, der her foreligger. Jeg maa maaske faa Lov til til Belysning heraf at fremdrage blot et enkelt Eksempel, nemlig Smørret.

Smørproduktionen er, som bekendt, Hovedhjørnestenen i hele det danske Landbrugssystem, Baconproduktionen er ganske vist paa det nærmeste jævnbyrdig, naar Hensyn tages til Eksportvarernes Pengeværdi, men den er i Virkeligheden fuldstændig afhængig af, om Smørproduktionen kan opretholdes, fordi den som Kvalitetsproduktion er baseret paa et Affaldsprodukt fra Smørproduktionen, nemlig skummet Mælk. Men hvorledes er og bliver den danske Smørekports Stilling efter Afslutningen af denne Overenskomst?

Vi ved jo, at vore Hovedkonkurrenter baade paa det engelske Marked og paa de faa andre Markeder, hvor Smør overhovedet kan finde Afsætning, er New Zealand og Australien. I disse Lande er for det første al Fremstilling af og Handel med Margarine fuldstændig forbudt, saaledes at Smørproducenterne i disse Lande raader over et Hjemmemarked, der relativt er meget større end det danske. Yderligere er Afsætningen paa dette Marked paalagt en Afgift, hvoraf Provenuet anvendes som en betydelig Eksportpræmie paa det Smør, der eksporterers, hvad der muliggør, at disse Lande kan nøjes med den lavere Pris. For det er jo ganske rigtigt, som den højterede Udenrigsminister anførte, at det danske Smør, til Trods for alt, men paa Grund af sin Kvalitet, opnaar en betydelig Overpris paa det engelske Marked. Men endelig har Smørret fra New Zealand og Australien, naar det naar frem til det engelske Marked, den Fordel, at saa mødes det med en Præference i Form af en Told paa 15 sh. pr. cwt., en Told, der ikke rammer dette Smør, men rammer Smørret fra Danmark og fra andre Lande.

Der er ingen, der vil kunne hævde, at her er Tale om en Konkurrence paa lige Vilkaar. Og hvorledes Udsigterne skal bedømmes for den danske Smørproduktion i Fremtiden, det er ikke godt at sige. Lyse er Udsigterne ikke, og jeg vil gerne sige, at hvis den danske Smørproduktion bryder sammen, saa betyder det et Sammenbrud for hele den Landbrugsproduktion, der er her i Landet, som det har taget Slægtsleds Virksomhed at oparbejde, og som er absolut nødvendig for hele vort Lands Økonomi.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen nylig nævnte for Kødets Vedkommende, at det er nødvendigt, at det

træffes Foranstaltninger til dog i nogen Maade at skabe Afsætningsmuligheder for Kødets, saa vil jeg ogsaa sige her, at det i hele Landets Interesse kan blive nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger til at øge Smørproduktionens Rentabilitet, og at Lovgivningsmagten i saa Henseende er stillet overfor en Opgave af meget vidtrækkende Betydning.

Men alt dette skal jeg ikke komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed. Jeg skal i det hele taget afholde mig fra at gaa i Enkeltheder, jeg skal blot sige dette, at vi med Hensyn til vor Udenrigshandel ganske aabenbart er nødsaget til at indrette os efter Forholdene, saaledes som de nu en Gang faktisk foreligger. Under de foreliggende Omstændigheder ser jeg da ikke rettere, alle Forhold taget i Betragtning, end at vi bør give denne Overenskomst vor Tilslutning.

Selv om vi rent principielt ikke med særlig Begejstring kan deltage i en Overenskomst, hvis Hovedindhold er en Indskrænkning af den frie Handel, saa skaber denne Overenskomst dog for en 3-aarig Periode Sikkerhed for, at Samhandelen mellem Danmark og England, trods Tidens Uro og Usikkerhed, kan blive opretholdt. Overenskomsten yder derved et Bidrag til at styrke de Venskabet og Samarbejdets Baand, der knytter det engelske og det danske Folk sammen, og jeg tør sige, at enhver Bestræbelse, der tjener dette Formaal, vil af alle i vort Folk blive hilst med udelte Glæde og Tilfredshed.

Ud fra denne Opfattelse anbefaler jeg paa mit Partis Vegne, at den truene Overenskomst godkendes her i Tinget, ligesom jeg ogsaa anbefaler de til Overenskomsten knyttede Lovforslag om Ændringer i Toldloven og i Næringsloven.

Drachmann: I den foreløbige Redegørelse for den dansk-engelske Traktat, som Handelsminister Runciman; en af de liberale Ministre i det nuværende nationale Kabinet i England, den 12. April gav Underhuset, udtalte han følgende:

„Det vilde have været umuligt for os at aabne disse Forhandlinger eller føre dem igennem til et tilfredsstillende Resultat, hvis vi ikke gennem vor Toldpolitik havde indstillet os selv paa en ændret Verden.“

Med fuld Føje kan vi fra dansk Side sige lige det modsatte som Motivet og Basis for vor Deltagelse i denne Forhandling. Nu viser det sig, saaledes som vi var klar over at det maatte vise en Gang, hvad